

[Damsgaard.]

gjort et vist indtryk i mit parti, at rigtigheden af de udgiftstal på 4 mill. kr. og 5,5 mill. kr. årlig, henholdsvis for stats- og privat tonnage, som den højtærede minister gav os i finansudvalget, er blevet så stærkt betvivlet fra — efter mit kendskab til rederiet — sagkyndig side, ja, endog er blevet betegnet som oplysninger helt hen i vejret; dette sidste må naturligvis stå for skibsreder Knud Lauritzens egen regning. Det giver tvivl i sindet hos dem, der skal bedømme de oplysninger, der er givet, og tage stilling til de bevillinger, der er tale om. Den ærede forespørger har allerede oplyst, at et passende skib kan stilles til rådighed fra privat side, ikke til 5,5 mill. kr. årlig, men til 3,9 mill. kr. Jeg har naturligvis også bemærket hovedrevisoratets oplysninger, der fortæller os noget andet. Der siges 4,2 mill. kr. og 5,4 mill. kr. henholdsvis for det påtænkte statsskib og for chartring af den nødvendige private erstatningstonnage.

I øvrigt minder jeg om, at også Grønlandskommissionen i sin principielle stillingtagen har henvist til, at der bør vises velvilje over for det private initiativ; det er jo netop et privat initiativ, der her udfoldes, som vi ikke sådan uden videre bør afvise. Jeg vil gerne føje til, at jeg ikke mener, staten helt skal afskære sig fra enhver mulighed for selv at sejle på Grønland, men at den har denne mulighed også uden nybygning, idet den har en ganske vist ikke særlig stor Grønlandsflåde, nemlig „Umanak“ og „Disko“; derfor kan det vel ikke nægtes, at denne nybygning ikke betyder en erstatning for et statsskib, men en forøgelse af den grønlandske handels skibstonnage til Grønlandsfart.

Venstre mener, at tidspunktet i bedste fald er dårligt valgt til en statsinvestering på 13,6 mill. kr. i et nyt Grønlandsskib, fordi det private erhvervsliv i så høj grad er i investeringsnød og private rederier står parat med tilbud om tilstrækkelig og egnet tonnage.

Når debatten om denne forespørgsel er til ende, må vi vel — det er bedre end at vedtage den dagsorden, den ærede forespørger har fremsat — kunne enes om at nedsette et udvalg, som kan modtage oplysninger om de usikkerhedsmomenter, der

måtte være i denne sag, og søge at vurdere dem.

Weikop: Det er klart, at den højtærede minister for Grønland, således som sagen har formet sig, har politisk dækning for bygning af det Grønlandsskib, der her er tale om. Det radikale venstre er gået ind for, at skibet skal bygges, medens som bekendt både venstre og de konservative ikke vil være med dertil, og når det radikale venstre er gået med, kunne man måske sige, at sagen er afgjort, og at der ikke er nogen synderlig anledning til at bruge tingets tid på sagen. Jeg tror dog ikke, man vil sige således, og jeg er temmelig sikker på, at det radikale venstre ville være de sidste til at gøre et sådant synspunkt gældende, fordi det radikale venstre jo ikke er tilbageholdende med hensyn til at bruge tingets tid til at drøfte sager, som med rette er afgjort af en folkevalgt forsamling, endog når det har drejet sig om sager med en ganske enstemmig afgørelse. Her drejer det sig om at få belyst en sag, som alene det radikale venstre har støttet regeringen i at få gennemført, og om at få belyst, hvorvidt der er kommet ting frem, siden afgørelsen blev truffet, der vil kunne føre til et andet resultat.

Efter min opfattelse burde forespørgslen have været formuleret noget anderledes, hvis man altså vel at mærke vil have klarlagt, om staten skal bygge et Grønlandsskib eller ej. Jeg mener, forespørgslen burde være gået ud på, om ministeren under hensyn til de oplysninger, der er kommet frem, vil søge bygningen af Grønlandsskibet annulleret. Man kan ganske givet ikke få et værft til at udsætte et arbejde, men man kan søge at få klarhed over — og det er efter min mening ganske afgørende for hele denne sags behandling — om et værft vil gå ind på at annullere en ordre og i givet fald vilkårene for en eventuel annullering. Så har man noget at holde sig til med hensyn til, hvad det eventuelt vil koste, medens man, når det drejer sig om en udsættelse, ikke rigtig ved noget om, hvad omkostningerne vil blive. Det er noget langt mindre håndgribeligt.

Mit parti har den opfattelse, at anskaffelsen af et nyt Grønlandsskib rejser det prin-